

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 7T/105/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418010950
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8418010950.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Lucie Bašistovej prísediacich JUDr. Dušana Modranského a Miroslava Krupku v trestnej veci proti obžalovanej R. V. Š. E. L.. pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3. decembra 2020 takto jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1/ R. V. Š., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom
T. XXX, t.č. Ú. W. - Z.

2/ N. V., C.. Q., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom Q.,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h, ž e

dňa 29. 9. 2017 spoločne po predchádzajúcej vzájomnej dohode prostredníctvom telefónneho čísla XXXX/XXXXXX, registrovaného na meno C. R., ktoré používala obžalovaná R. V. Š. a ktorého vybavenie zabezpečil N. Q., kontaktovali poškodeného N. Y. z obce U. s ponukou pôžičky v sume 6.000,- €, kde po ukončení hovoru s ním mu na jeho mobilný telefón obžalovaná R. V. Š. odoslala správu s číslom účtu L., ktorý je vedený na meno T. Y. a zriadenie ktorého pre účel získania finančných prostriedkov podvodným spôsobom zabezpečil obžalovaný N. Q., načo poškodený N. Y. podľa inštrukcií uvedených v sms správe vložil na uvedený účet v pobočke Tatrabanky a.s. Kežmarok sumu 100,- €, následne opätovne volala obžalovaná R. V. Š. poškodenému N. Y., že sa stala nejaká chyba pri vybavení pôžičky a je potrebné vložiť ďalších 200,- €, načo poškodený vložil na účet L., v pobočke Tatrabanky, a.s., Spišská Nová Ves sumu 200,- € a tak mu prisľúbila, že mu kuriér prinesie požadovanú hotovosť pôžičky v sume 6.000,- €, aj spoločne so zmluvou, čo sa však nestalo a následne finančné prostriedky z účtu vybrali a použili pre vlastnú potrebu, čím takto spôsobili pre N. Y. škodu v sume 300,- €,

t e d a

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že iného uviedli do omylu a spôsobili tak škodu malú,

č í m s p á c h a l i

prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

Obžalovaná R. V. Š.

Podľa § 44 Trestného zákona súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T 121/2018 zo dňa 5. 6. 2019, právoplatný dňa 20. 11. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2To 31/2019, ktorým bol obžalovanej uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov so zaradením do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a ktorým súd zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T 13/2018 zo dňa 23. 1. 2019 ako aj výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T 145/2018 zo dňa 3. 5. 2019, považuje súd na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Obžalovaný N. V., C.. Q.

Podľa § 44 Trestného zákona súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T 11/2020 zo dňa 13. 2. 2020, právoplatný dňa 5. 3. 2020, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov a ktorým súd zároveň zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T 19/2019 zo dňa 8. 3. 2019, právoplatným dňa 6. 4. 2019 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo k zrušeniu, stratili podklad, považuje súd na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obom obžalovaným povinnosť nahradiť poškodenej strane N. Y., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom U., U. Č.. XXX, okres V. škodu vo výške 300,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal dňa 09.08.2018 na Okresný súd Kežmarok obžalobu na obvinenú R. V. Š. a N. V., C.. Q.V. pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaná R. V. Š. v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku urobila vyhlásenie, že je vinná zo skutku, ktoré sa jej kladú za vinu. Na to súd postupoval podľa § 333 odsek 3 písmeno c, d, f, g, h/ Trestného poriadku, kde obžalovaná na všetky položené otázky odpovedala „áno“ .

V zmysle § 257 odsek 6 Trestného poriadku, súd zistil stanovisko prokurátora, ktorý súhlasil s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovanej.

Následne súd uznesením rozhodol, že toto vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykoná iba dôkazy súvisiace s rozhodnutím o treste.

Obžalovaný N. V., C.. Q. hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný, zotrval na výpovedi z prípravného konania a na svoju obranu uviedol, že obžalovanú pozná, chodili spolu. Požiadala ho, aby prostredníctvom nejakých osôb založil účet v Tatrabanke, a preto požiadala C. R. a T. Y., aby si založili účet. Účet si založili spolu s O2 kartami, všetky podklady dali jemu a on ich dal obžalovanej, ktorá poskytovala ľuďom pôžičky. Za otvorenie účtov mal sľúbenú odmenu, a tak mu obžalovaná asi dvadsaťkrát poslala sumy vo výške 60,- eur až 70,- eur. Peniaze použil na vlastnú potrebu. Ďalej obžalovaný uviedol, že keby vedel, že ide o podvod, tak sa do toho nezapletie.

V prípravnom konaní obžalovaný vypovedal, že mu obžalovaná povedala, že vie spraviť peniaze, že ponúka pôžičky. Pochopil to tak, že ponúka pôžičky ľuďom a tí jej ich budú s úrokmi splácať. Obžalovaná ho požiadala, aby požiadal kamarátov R. C. a T. Y. o to, aby si založili účty v Tatra banke a

zobrali si na seba O2 karty. Mal za to sľúbenú finančnú odmenu. Obaja kamaráti si účty v banke a telefónne karty založili a podklady mu odovzdali. Všetko odovzdal obžalovanej, a teda papiere k účtom, platobné karty a O2 karty. Obžalovaná mu za to poslala 1 500,- eur. Nikomu netelefonoval, obžalovaná spolupracovala s treťou osobou, ktorá mala z toho výnos. Peniaze z účtu nevyberal, posielala mu ich obžalovaná.

Obžalovaná R. V. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný vedel o všetkom, čo sa mu kladie za vinu, dohodili sa, že on založí účty cez svojich známych, vybaví SIM karty a následne jej ich odovzdá. Volala ľuďom, ktorí si podávali inzeráty za účelom získania pôžičky. Poškodení posielali peniaze na založené účty, z ktorých ona a obžalovaný vyberali peniaze, s tým, že väčšiu časť peňazí vyberal obžalovaný a vedel odkiaľ sú tie peniaze aj to, akým spôsobom boli získané.

V prípravnom konaní obžalovaná vypovedala, že s obžalovaným boli kamaráti. Bankový účet č. L. XX XXXX XXXX XXXX XXXX založil N. Q., na čom sa dohodli. Účelom založenia bolo zasielanie finančných prostriedkov získaných podvodným spôsobom. Osoby si vyberali náhodne na internete, kde mali uverejnené inzeráty, že chcú získať pôžičku. Poškodenému Y. volala, meno uviedla vymyslené, predmetom telefonátu bolo poskytnutie pôžičky vo výške 6 000,- eur, s tým, že podmienkou získania peňazí bolo zaslanie prvej splátky na uvedený účet, kde číslo účtu poškodenému poslala sms správou na jeho telefónne číslo. Na tom všetkom boli s N. Q. dohodnutí. N. úlohou bolo zohnať osobu, na ktorú sa zriadi účet a zabezpečenie telefónnej karty. V čase, keď ponúkala pôžičku poškodenému nemala finančnú hotovosť a nemala pripravenú zmluvu o pôžičke.

Súd postupom podľa § 125 odsek 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní vykonal konfrontáciu medzi obžalovanými, kedy obžalovaný uviedol, že keď sa zoznámili, obžalovaná chcela, aby založil účty kvôli práci obžalovanej. On účty na svoje meno založiť nemohol, lebo mal exekúcie. Na účty chodili peniaze, ktoré síce vyberal, ale nevedel odkiaľ peniaze pochádzali. Obžalovaná uviedla, že s obžalovaným sa dohodli, že si budú zarábať podvodom. Ona telefonovala a peniaze vybrala raz ona a inokedy obžalovaný.

Svedok poškodený N. Y. v prípravnom konaní vypovedal, že dňa 29.07.2017 mu na jeho telefónne číslo XXXX XXX XXX zavolala jemu cudzia osoba, ktorá sa predstavila ako A. F.. Začala mu ponúkať pôžičku, ktorú vie vybaviť-sprostredkovať. Povedala mu, že mu vie poskytnúť 6 000,- eur. Súhlasil s ponukou a poslal jej jeho číslo účtu, kde mu mala zaslať peniaze. Následne mu zaslala cez sms číslo účtu, kde mal zaslať 100,- eur, pretože sa vyskytla chyba. Išiel do banky a na účet s menom T. Y. vložil 100,- eur. potom mu opäť volala pani F., že je potrebné vložiť ešte 200,- eur, aby sa pôžička mohla čo najskôr vybaviť. Vložil peniaze na účet s menom T. Y. vedený v Tatra banke. Peniaze a zmluvu o pôžičke mu mal priniesť kuriér. Keď kuriér peniaze nenosil, tak jej začal volať, ale telefónne číslo, z ktorého volala pani F. bolo vypnuté a nedalo sa tam dovolať ani po viacerých pokusoch. Z toho dôvodu sa dňa 12.10.2017 rozhodol ísť na políciu v Kežmarku, keďže vložil na účet 300,- eur, ale pôžičku vo výške 6 000,- eur nedostal.

Súd postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku so súhlasom obhajcu obžalovaného a prokurátora prečítal výpoveď svedka C. R. z prípravného konania zo dňa 16.07.2018, kedy vypovedal, že si v Tatra banke založil účet a podklady dal obžalovanému. Nevedel, že mu tam budú chodiť nejaké peniaze z trestnej činnosti. Poškodeného Y. nepozná, nikdy mu netelefonoval ani mu neponúkal pôžičku a nebol prítomný pri telefonáte s ním. Obžalovaný mu nedal žiadne peniaze.

Súd postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku so súhlasom obhajcu obžalovaného a prokurátora prečítal výpoveď svedka T. Y. z prípravného konania, kedy vypovedal, že telefónne číslo XXXX XXX XXX pozná, je jeho majiteľom a kartu zakúpil od spoločnosti O2 telefónne. Dal ho obžalovanému v auguste 2017 a N. ho dal obžalovanej. V Tatrabanke založil účet pod číslom L. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, avšak tento nepoužíva, založil ho pre kamaráta N. Q., ktorý ho odovzdal R. Š.. Za vybaveniu účtu a Sim karty dostala 50,- eur.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil aj s ostatným obsahom trestného spisu, z neho najmä prečítal na vec sa vzťahujúce listinné dôkazy, teda zápisnicu o trestnom oznámení, žiadosťami v Tatra banke, lustráciou telefónneho čísla a spismi OS Trenčín sp. zn. 3T 19/2019, OS Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T 85/2016 a 2T 30/2017 a 1T 105/2015, OS Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T 121/2018,

OS Humenné sp. zn. 2T 10/2019, OS Čadca sp. zn. 2T 13/2018, OS Žilina sp. zn. 36T 145/2018,
OS Veľký Krtíš sp. zn. 3T 32/2019 a OS Bratislava I. sp. zn. 4T 21/2016.

Z listinných dôkazov je zrejmé, že účet č. L. XX XXXX XXXX XXXX XXXX je vedený na T. Y. od 14.08.2017. Účet bol vytvorený na pobočke v L., k uvedenému účtu je vydaná debetná platobná karta. Z výpisu účtu vyplýva, že dňa 29.09.2017 bolo na účet vložených 100,- eur a 200,- eur, vklad realizoval poškodený N. Y. a následne boli tieto sumy dňa 02.10.2017 z účtu vybraté.

Z podania oznámenia zo dňa 12.10.2017 svedkom poškodeným N. Y. vyplýva, že dňa 29.09.2017 mu z telefónneho čísla XXX XXX XXX zavolala, žena, a ponúkala mu pôžičku. Po skončení hovoru mu poslala sms s číslom účtu, kde mal poslať peniaze za sprostredkovanie pôžičky. Vložil na číslo účtu L. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, účet s názvom T. Y., sumu 100,- eur a 200,- eur. Následne mu zatelefonovala opäť žena, ktorá sa predstavila ako A. F. a povedala, že peniaze donesie kuriér spolu so zmluvou. Ďalej uviedol, že do dnešného dňa, t. j. do 12.10.2017 nedostala žiadne peniaze a vznikla mu škoda vo výške 300,- eur.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako bolo uvedené v skutkovej vete obžaloby.

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Konanie obžalovaného uvedené v rozsudku, súd posúdil ako konanie, ktorým na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu.

Objektom prečinu podvod podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Majetkom sú nielen veci, ale aj pohľadávky a iné majetkové práva. Škodou na cudzom majetku je ujma majetkovej povahy. Ide nielen o zmenšenie majetku, ale aj o ušlý zisk. Podvodné konanie, teda, uvedenie do omylu alebo využitie omylu iného. Objektom proti ktorému smeruje protiprávne konanie páchatel'a je cudzí majetok, pričom druh a forma vlastníctva nie sú v tomto prípade dôležité. Čo sa týka škody, škodou sa vo všeobecnosti rozumie nejaká ujma ktorá má majetkovú povahu, škodu definuje § 124 TZ ako ujmu na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom. Škodou sa rozumie aj ujma na zisku, na ktorý by poškodený inak vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mal nárok alebo ktorý by mohol odôvodnene dosiahnuť. Omyl je rozpor predstavy so skutočnosťou, pričom v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu musí mať určitú „kvalitu“ (nestačí akákoľvek nepravda) a musí byť prostriedkom spôsobilým na oklamanie iného v konkrétnej situácii.

Naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 TZ predpokladá existenciu príčinnej súvislosti medzi omylom určitej osoby (resp. jej neznalosťou všetkých podstatných skutočností) a ňou urobenú majetkovú dispozíciu a ďalej príčinnú súvislosť medzi touto dispozíciou na jednej strane a škodou na cudzom majetku a obohatením páchatel'a alebo inej osoby na strane druhej. Na podvode môžu byť zainteresované celkom štyri osoby: páchatel', osoba konajúca v omyle, osoba poškodená a osoba obohatená. Okrem páchatel'a môže ísť u ostatných osôb aj o právnické osoby.

Zo zavinenia vychádza subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu, ktorá vyjadruje psychický vzťah páchatel'a ku skutočnostiam charakterizujúcim trestný delikt. V trestnom práve platí zásada, že bez zavinenia niet trestného činu <https://sk.wikipedia.org/wiki/Trestn%C3%BD_%C4%8Din> ani trestu. Zavinenie ako obligatórny znak skutkovej podstaty trestného činu sa musí vzťahovať na všetky podstatné okolnosti skutkovej podstaty trestného činu, musí byť dané v čase činu. Jeho forma a intenzita môže byť rôzna. Zavinenie je obligatórnou zložkou subjektívnej stránky trestného činu. Rozlišujú sa dve formy

zavinenia: úmysel a nedbanlivosť. Súd konanie obžalovaného vyhodnotil z hľadiska úmyslu podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona ako úmysel priamy, keď obžalovaný chcel svojim konaním porušiť záujem chránený Trestným zákonom (záujem na ochrane majetku iného) a berúc pri tom do úvahy okolnosti, za akých obžalovaný skutok vykonal a skutočnosť, že nebolo pochybností o jeho v plnom rozsahu zachovaných rozpoznávacích schopnostiach v čase skutku. Obžalovaný teda podľa názoru súdu už v čase, keď poškodenému sľuboval predaj materiálu, vedel, že zavádzaním a predstieraním nepravdivých skutočností ho uvádza do omylu s tým, že poškodený mu, uveriac jeho sľubom, poskytne finančné prostriedky, pričom z následného konania obžalovaného - po prevzatí peňazí - bolo zrejmé, že obžalovaný nemal v úmysle poškodenému tovar predat' a ani mu peniaze vrátiť.

Na spáchanie trestného činu podvodu je potrebné aj tzv. obohatenie sa na úkor iného. Obohatením podľa ustanovenia § 221 je rozmnoženie majetku páchatel'a, ktoré môže nastať tým, že podviedol poškodeného a zväčšil svoj majetok. K dokonaniu trestného činu podvodu dochádza obohatením páchatel'a trestného činu.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám. Spolupáchatel'stvo predpokladá spáchanie trestného činu spoločným konaním a úmysel k tomu smerujúci. O spoločné konanie pôjde vtedy, ak každý zo spolupáchatel'ov naplnil svojim konaním všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, alebo ak každý zo spolupáchatel'ov svojim konaním uskutočnil len niektorý zo znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorá je potom naplnená len súhrnom týchto konaní. Vždy však spolupáchatel'stvo ako spoločné konanie dvoch alebo viacerých osôb musí napĺňať znaky konania popísaného v príslušnej skutkovej podstate daného trestného činu. K naplneniu pojmu spolupáchatel'stvo nie je potrebné, aby sa všetci spolupáchatelia zúčastnili na trestnej činnosti rovnakou mierou. Stačí aj čiastočné prispenie, hoci aj v podriadenej úlohe, keď je vedené rovnakým úmyslom ako činnosť ostatných páchatel'ov, a je tak objektívne aj subjektívne zložkou deja, ktorý vo svojom celku tvorí trestné konanie.

Obžalovaný spáchanie skutku v prípravnom konaní poprel, na svoju obranu uviedol, že obžalovanú pozná, ale so skutkom, ktorý sa mu kladie za vinu nemá nič spoločné, obžalovanú pochopil tak, že ponúka pôžičky ľuďom a tí jej ich budú s úrokmi splácať.

Súd obrane obžalovaného neuveril, táto bola vyvrátená výpoveďou obžalovanej, výpoveďou svedka poškodeného N. Y., výpoveďou svedka T. Y. a C. R. a listinnými dôkazmi. Obžalovaná vo svojich výpovediach tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní zhodne a detailne opísala okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu skutku, ako aj okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu skutku. V súlade s jej výpoveďou vyznela aj výpoveď svedka poškodeného N. Y., ktorý uviedol, že mu na jeho telefónne číslo XXXX XXX XXX zavolala jemu cudzia osoba, ktorá sa predstavila ako A. F.. Začala mu ponúkať pôžičku, ktorú vie vybaviť-sprostredkovať. Povedala mu, že mu vie poskytnúť 6 000,- eur. Súhlasil s ponukou a poslal jej jeho číslo účtu, kde mu mala zaslať peniaze. Následne vložil peniaze na účet s menom T. Y. vedený v Tatra banke. Keď kuriér peniaze nenosil, tak jej začal volať, ale telefónne číslo, z ktorého volala pani F. bolo vypnuté a nedalo sa tam dovolať ani po viacerých pokusoch. Na účet 300,- eur, ale pôžičku vo výške 6 000,- eur nedostal. V súlade s výpoveďou obžalovanej vyzneli v konečnom dôsledku aj výpovede svedkov T. Y. a C. R., ktorí opísali okolnosti, za ktorých došlo k spolupráci s obžalovaným. Obaja svedkovia vypovedali, že si v Tatra banke založili účet a podklady dali obžalovanému. Poškodeného Y. nepoznajú, nikdy mu netelefonovali ani mu neponúkali pôžičku. Súd pri ustálení jeho viny vychádzal z trestného oznámenia a z výpovedí svedkov. Takto mohol nado všetky pochybnosti dospieť k záveru, že obžalovaný spoločne s obžalovanou, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, prostredníctvom telefónneho čísla XXXX/XXXXXX, registrovaného na meno C. R. kontaktovali poškodeného, ktorému sľúbili pôžičku vo výške 6 000,- eur, poškodený im zaplatil za jej vybavenie 300,- eur, avšak peniaze poškodenému neposkytli a ani mu prevzaté peniaze nevrátili, pričom peniaze prevzali. Tomuto záveru nasvedčovali aj všetky oboznámené listinné dôkazy.

Vykonaním dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaní svojim konaním naplnili všetky znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Ako trestne zodpovedné osoby sa na škodu majetku poškodeného N. Y. obohatili tak, že toho uviedli do omylu a získali podvodom finančné prostriedky vo výške 300,- eur. Zo strany obžalovaných išlo o premyslené konanie s cieľom

neoprávneného prospechu. Obžalovaná R. V. Š. prostredníctvom telefónneho čísla XXXX/XXXXXX, ktorého vybavenie zabezpečil N. Q., kontaktovali poškodeného N. Y. z obce U. s ponukou pôžičky v sume 6.000,- €, kde po ukončení hovoru s ním mu na jeho mobilný telefón obžalovaná R. V. Š. odoslala správu s číslom účtu L., ktorý je vedený na meno T. Y. a zriadenie ktorého pre účel získania finančných prostriedkov podvodným spôsobom zabezpečil obžalovaný N. Q., načo poškodený N. Y. podľa inštrukcií uvedených v sms správe vložil na uvedený účet v pobočke Tatrabanky a.s. Kežmarok sumu 100,- €, následne opätovne volala obžalovaná R. V. Š. poškodenému N. Y., že sa stala nejaká chyba pri vybavení pôžičky a je potrebné vložiť ďalších 200,- €, načo poškodený vložil na účet L., v pobočke Tatrabanky, a.s., Spišská Nová Ves sumu 200,- € a tak mu prisľúbila, že mu kuriér prinesie požadovanú hotovosť pôžičky v sume 6.000,- €, aj spoločne so zmluvou, čo sa však nestalo a následne finančné prostriedky z účtu vybrali a použili pre vlastnú potrebu.

Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, vrátane právnej kvalifikácie, pretože v konaní bolo nepochybne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný, a že tento svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej.

Z miesta bydliska je obžalovaná hodnotená všeobecne, je vydatá, trvale prihlásená na adresu T. XXX, v obci sa nezdržuje. Nebola riešená komisiou verejného poriadku.

Z odpisu z registra trestov bolo zistené, že obžalovaná R. V. Š. bolo viackrát súdne trestaná, a to za majetkovú trestnú činnosť, kedy obžalovaná páchala rovnorodú trestnú činnosť, ktorou sa snažila získať finančné prostriedky pre seba. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T 121/2018 zo dňa 05.06.2019 bola uznaná vinnou z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. d/ Trestného zákona a za to odsúdená na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky pre výkon ktorého bola zaradená do ústavu so stredným stupňom stráženia. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 2To 31/2019 zo dňa 20.11.2019 odvolanie obžalovanej zamietol. Rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T 13/2018 zo dňa 23.01.2019 bola uznaná vinnou z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona a za to odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, pre výkon ktorého bola zaradená do ústavu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaná má sklony k páchaniu podvodnej trestnej činnosti, o čom svedčí odpis registra trestov ako aj pripojené spisy. Obžalovaný sa dopúšťa opakovanie podvodného konania obdobným alebo rovnakým spôsobom.

Obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, a to za majetkovú trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T 11/2020 zo dňa 13.02.2020, právoplatný dňa 05.03.2020, kedy bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona a za to odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmienčným odkladom výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky, t. j. do 06.04.2021, a ktorým súd zároveň zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T 19/2019 zo dňa 08.03.2019, právoplatný dňa 06.04.2019.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaných súd prihliadol na zásady uvedené v § 34 Trestného zákona, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery, možnosť nápravy páchatela a tiež na účel trestu. V danom prípade boli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu odňatia slobody, súd však prihliadol na spojenie a vzájomnú závažnosť dvoch princípov, a to princíp zákonnosti trestu a princíp individualizácie trestu. Pri ukladaní trestu nemožno posudzovať jednotlivé ustanovenia týkajúca sa ukladaní trestu izolovane bez ohľadu na ich vzájomnú prepojenosť a bez zhodnotenia toho, či ukladaný trest je v súlade so všetkými základnými zásadami.

Nakoľko trestného činu prejednávaneho v tomto konaní sa obžalovaná dopustila pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku za trestný čin v trestnej veci vedenej Okresným súdom Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T 121/2018 a Okresným súdom Čadca sp. zn. 2T 13/2018 a obžalovaný pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku za trestný čin v trestnej veci vedenej Okresným súdom Galanta sp. zn. 1T 11/2020 a Okresným súdom Trenčín sp. zn. 3T 19/2019 bolo potrebné pri ukladaní trestu aplikovať ustanovenie o ukladaní súhrnného trestu.

Súd skúmal, či sú splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona, teda či trest uložený skorším rozsudkom možno pokladať za ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Aj keď boli splnené formálne podmienky uloženia súhrnného trestu, nezodpovedalo by takéto uloženie trestu v súlade so zásadou prorcionality - primeranostia spravodlivosti.

Pri upustení od uloženia súhrnného trestu u obžalovanej súd považoval trest uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T 121/2018 zo dňa 05.06.2019, právoplatný dňa 20.11.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To 31/2019, ktorým bol obžalovanej uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T 13/2018 zo dňa 23.01.2019 ako aj výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T 145/2018 zo dňa 03.05.2019, za dostatočný a primeraný vo vzťahu k celej zbíhajúcej sa trestnej, a to tak na ochranu spoločnosti, ako aj na nápravu páchatel'a. Tento trest dostatočne, primerane a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jej individuálnej i generálnej prevencie.

Pri upustení od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného súd považoval trest uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T 11/2020 zo dňa 13.02.2020, právoplatný dňa 05.03.2020, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rokov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T 19/2019 zo dňa 08.03.2019 ako aj výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T 145/2018 zo dňa 03.05.2019, za dostatočný a primeraný vo vzťahu k celej zbíhajúcej sa trestnej, a to tak na ochranu spoločnosti, ako aj na nápravu páchatel'a. Tento trest dostatočne, primerane a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jej individuálnej i generálnej prevencie.

Vzhľadom k tomu, že poškodená strana si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, o výške a dôvodnosti ktorej súd nemal pochybnosť postupom podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovaným povinnosť nahradiť poškodenej strane škodu, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že iného uviedli do omylu a spôsobili tak škodu malú,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.